

DVADESETA GLAVA

Na 28-mi mart sutrinta po grafik bjah do objad sled noshtna smjana. Starshata pristigna тази sutrin navreme i mi syobshti s oficialen ton, che shefyt me vika v kabineta si. Ostaviv kolezhkite da si pijat kafeto, bez da razbirat kakvo stava i otidoh, kato predpolagah, che razgovoryt shte svyrshi byrzo, predi da e stanalo vreme za vkljuchvane na bolnite. Noseh gotova belezhka, na kojato bjah napechatala: “Napisanoto po adres na m.s. Bojanova v raportite ot 24/25.01 2003 i 19.03.2003 ne otgovarja na istinata – doc. Fonev (data, podpis)” i misleh samo da go pomolja da ja podpishe. Edno neshto, obache, silno me pritesnjavashe. V pismoto pisheh, che sym gotov da predstavja pismeni dokazatelstva i svideteli. Njamah takiva, bjah igrala va bank, kakto se kazva. Misleh si, ako poiska svideteli, shte go pomolja da otidem pri bolnata i da ja popitam dali e imala bolki. No oshte vecherta, kato minah po staite, vidjah, che Fatmeto ja njama, neochakvano ja bjaha izpisali. Legloto j stoeshе prazno, znachi ne e bilo zaradi nov bolen. Neshto poveche, izpisana beshe i bolnata do neja. Svidetelite premahnati! Pobiha me tryпки. Ako shefyt poiskashe pismeni dokazatelstva i svideteli, kakvito obeshtavah smelo v pismoto, bjah zagubena.

Dokato mina po celija koridor, za da stigma do vratata na shefa – kabinetyt mu e vyv foajeto izvyn otdelenieto – syrceto mi zapochna da preskacha, a ustata mi presyhna, predi oshte da sym ja otvorila

– CHuk-chuk-chuk – pochukah po ramkata, zashtoto vratata mu e tapicirana s kozha.

– Da? – obadi se toj otvytre.

– Dobro utro d-r doc. Fonev! – prepletoh ezik az, obyrvajki titlite mu.

– Zapovjadaj, Ani! – pokani me ljubezno toj. Vljazoh. Skorcheva ja njamashe. Bjahme samo dvamata. SHEfyt sedeshe zad bjuroto si, az prisednah na divana do masichkata.

– Prochetoh pismoto ti i za zhalost vsichko tova e vjarno – zapochna doc. Fonev. –Govorih i sys Skorcheva, tja ne e na rabota dnes, povikal sym ja da dojde ot Magistralovo (tova e naj-dalechnijat kvartal na grada), prochetoh go i na Zajkova, i na lekariskija raport vchera go chetoh. Na Fonev njama kakvo da mu go cheta, zashtoto na nego i da mu go cheta, i da ne mu go cheta, vse taja ...

– Ami prochetete go i na inzh. Fonev, ako trjabva – prekysnah go az.

– SHTe mu go pokazha, no toj ne vyzpriema. Kakvoto i da napravja, kakvoto i da mu kazha, ne vyzpriema i tova si e. Ti si mislish, che az reshavam vsichko tuk, naprotiv ... – pri tezi dumi na liceto mu se izpisa ogorchenie.

– Vizhte, men Fonev sega ne me interesuva, kaktto reshite s nego. Ima dva raporta tam i ...

– Idva dneska Pisalev i mi vika, che trjabvalo da vzema merki. Vpisal Fonev v raporta, deto e slagal njakakyv nov bolen na aparat za hepatit S, nali si chula, ama kakvo da go pravja, kazhi mi ...

– Molja vi se, nishto drugo ne iskam, nishto, samo iskam da mi podpishete, che napisanoto v dvata raporta ne otgovarja na istinata ...

– Az samijat dva pyti go chetoh, i na Stanchev go dadoh i toj da go prochete, i na Vezhdov, i toj go chete. I e tochno tyj, kaktto e rekla Zajkova, i da pishe i da ne pishe, vse taja, vizh sega ...

– Da, nali, nali!? – razvylnuvah se az i stanah ot divana.

– Da ti kazha li kak stavat tija raboti, da ti kazha li? – popita me shefyt.

– Abe ne me interesuva nishto drugo ... – i se opitah da mu dam belezhkata da ja podpishe.

– CHakaj da ti kazha, ne byrzaj. Zapochvat da go uvolnjavat, primerno, i bashta mu otiva pri Golemanov i posle, ne se li seshtash?

– Abe seshtam se, ama njama nishto cherno na bjalo sreshtu nego, a sreshtu mene ima. Tova mi e misylta. Ako mozhe sreshtu mene da njama nishto, samo tova mi e molbata.

V tozi moment vleze d-r Skorcheva.

– Dobro utro, d-r Skorcheva – kazah az. Tja ne mi obyрна vnimanie, pozdravi shefa i sedna na bjuroto sreshtu nego. Az stojah prava otstrani na bjuroto na ravno razstojanie ot dvamata.

– Az predlagam pyrvo da reshim vyprosa sys sestra Bojanova – seriozno kaza shefyt. – Fonev oshte ne sym go vizhdal. SHTe go dam i na nego da go prochete. Na Zajkova go dadoh da go chete ... Znachi, vizh sega, tvojtto izrechenie, che ako stane neshto, vsichki shte vlezem v zatvora, a toj shte se izmykne, za syzhalenie, e napylnno vjarno. Toj njama da vleze, az shte vljaza, az! Tuj sym go kazval, az shte vljaza, a toj shte se izkara, che e nevmenjaem i pak shte se izmykne. SHTe zapalja edna cigara – i shtrakna zapalkata, zapali si cigara i se oblegna nazad, kato povdigna prednite kraka na stola si i go nakloni, dokato oprja o stenata zad nego.

– Ama az pochvam rabota sled malko, d-r ... doc. Fonev! – pak greshka na ezika mi, a shefovete ne obichat da im byrkat titlite. – Samo edin

podpis, molja vi se, nishto poveche. Ako vsichko e nared, eto, bez da spomenavam imena, bez nishto, samo tova – i prochetoh belezhkata.

– Eto d-r Skorcheva – prodylzhava docentyt, sjakash ne e chul molbata mi – doshla e, bez da e na rabota, ot kyshti sym ja izvikal. Ako mislish, che ima njakakva zlonasochenost ot nejna strana kym tebe, kazhi sega ...

– Njama takova neshto! – obazhda se Skorcheva s pisklivo ot vyzmushtenie glasche – Vnushavash si!

– Mozhe da si vnushavam, no, vizhte sega, dumite otlitat, a napisanoto ostava ...

– Az sym direkten chovek, Ani – prekysna me Skorcheva. – Kato vidja, che njakoj neshto ne e svyrshil, az reagiram vyv momenta, kazvam kakvoto ima. Neka doc. Fonev kazhe, idvala li sym da mu kazha, ne sym dovolna ot taja sestra ili ot onaja?

– S tebe mnogo pyti sme govorili, che vse nie dvamata pravim zabelezhki i sme loshite i kym bolni, i kym sestri, dokato povecheto ot lekarite minavat i nishto ne kazvat. Te sa dobrichkite, a nie sme naj-loshite, zashtoto vse se karame, taka e.

– Vizh kakvo, Bojanova, njamam lichno otnoshenie kym tebe. Nikakvo lichno otnoshenie, razberi!

– Ama tova e samo na dumi, d-r Skorcheva, na men mi trjabva samo edin podpis i nishto poveche. Edin podpis, kakvo tolkova! – pri tezi dumi povishih glas.

– Nedej da pravish cirk! Uspokoj se, de – razdrazneno kaza doc. Fonev.

– Cirk shte stane, ako njamam podpis, docent Fonev! Cirk shte stane, ako njamam podpis! Kazvam vi go i iskam da otivam da rabotja – i se razdvizhjih nespokojno.

– Vyprosyt e principen – kaza s ledeno izrazhenie Skorcheva.

– Znam, che e principen, znam i principa, vsichko tova mi e jasno. SHTe mi podpishete li, doc. Fonev, ili njama da mi podpishete?

– Ne byrzaj, chakaj malko – kaza shefyt. – Iskam pyrvo da znam kakvo se sluchilo s bolnata.

– Nishto ne se e sluchilo. Hodihme zaedno sys sestra Stoimenova. I tja mozhe da vi kazhe, che bolnata kaza: “Neshto me bocna tuka i me zadushi, ama mi mina”. Ama mi mina! Tochno taka kaza. I az shte otida da izvikam d-r Skorcheva, nali, i sega, situacijata e takava, ako izvikam d-r Skorcheva, zashtoto bolnata neshto ja bocnalo, ama j minalo, d-r Skorcheva shte kazhe, che j se podigravam, che ja vikam za shtjalo i za neshtjalo. Ama

trjabva veche da ja vikam za shtjalo i za neshtjalo. Sjakash sym sestra ot vchera i ne moga da precenja, da, sluchvalo mi se i na mene neshto da me bocne i da ne moga da si poema dyh i posle da mi mine...

– CHakaj malko. Ne sym syglasna. Bolnata mi syobshti, che ima bolki ...

– Bolnata ne me povika za bolki, tja me povika za zaduh! Po-tochno povika me drugata bolna, ot drugoto leglo – prekysnah ja az razgoresheno. – I zaduh njamashe, neshto ja bocnalo i ne mogla da si poeme dyh. Tova zaduh li e? I beshe j minalo, oshte predi da dojdem. I nie pak stoim tam, povdigame ja, kislorod j davame i tja dovolna zhenata ... I v 7:30 drugata bolna pak beshe, tja me povika: “Elate, che Fatmeto neshto pak ja zadushava”, az nali tova vi predadoh, a? A posle v raporta kakvo? Bolki!

– Mojata precenka e, che kogato njakoj bolen se oplache, nezavisimo ot kakvo i az sym dezhurna, ti trjabva da me izvikash. Zashoto az otgovarjam za bolnite do kraja na dezhurstvoto. Ako bolnata umre v 8 ch., az ne moga da otgovarjam za neshto, koeto sym nauchila v 7:29, nali?

– Daleche stignahte, d-r Skorcheva, daleche stignahte!

– Njakoj pyt shte se sluchi, pomni mi dumata, govorja seriozno.

– Iskam da vi kazha, che daleche stignahte s tija prikazki, zashoto, kogato potyrsim njakoj lekar, ja ima njakakyv kolegium, ja ima njakakvi uprazhnenija, ja se sluchi njakoj pyt da e dezhuren ne znam kyde oshte ...

Tuk shefyt se namesi avtoritetno:

– I drugi raboti vyrshim, ne sa samo tija, kakvoto i da si mislish.

– Znam, mnogo dobre znam.

– Imame uprazhnenija – zapochna da se opravdava toj, – imame katedreni syveti, imame oshte kakvo li ne, no sme si tuka v bolnicata, ej ma, njama da otivam primerno vyv Voenna bolnica, nali?

– Az imam takyv vypros kym tebe, Bojanova – kaza Skorcheva. – Zashto otidohte pri bolnata dve sys Stoimenova?

– Zashoto bjahme v pochivka, kakvo tolkova?

– Koja vsyshtnost beshe ot vas stacionarnata? – popita tja.

– Az bjah po grafik.

– Ne e vjarno, che si bila ti! Do 4:30 az rabotih sys Stoimenova.

– Imenno! Tja sama izjavi zhelanie. Bjah j mnogo blagodarna i j kazah: “Mnogo ti blagodarja, Kati. Blagodarja ti, che mi pomagash, da ne vlizam v konflikt s d-r Skorcheva.” Tochno taka j kazah! Imah opasenija, che se tyrsi povod. I toj se nameri. Vypreki vsichko! V 7:29 povodyt se nameri, i 29, taka pishe! SHTo za princip e toja!

– Ne, ti trjabvashe da mi syobshtish za bolnata s dve-tri dumi, zatova ti kazvam, che njamam nikakvo lichno otnoshenie ...

– Oh, molja vi se, d-r Skorcheva ...

– Njama kakvo da mi se molish! Tova, koeto, koeto se pishe v lekarskija raport, nie si go chetem sutrin, nikakyv raport sreshtu tebe ne sym puskala.

– Napisali ste za bolki, za bolki!

– Njama takyv raport, izobshto njama – reche shefyt.

– Az kato otidoh, zhenata imashe bolki – kaza Skorcheva. – Ne sym ja vidjala v 6 ch. i ne moga da kazha imala li e, njamala li e togava, no malko predi da si trygna, ti nali me povika i az otidoh da ja pregledam. Bolnata imashe bolki, az li ne znam kakvo e imala!

– Dobre, no zashto togava v raporta pishete, che e imala bolki ot 6 ch. i az ne sym vi kazala?

– Pomnja oshte Rozito kato beshe v kabineta dolu, kato te vikahme – vnezapno smeni temata shefyt, – che beshe sprjala edin antibiotik, pomnish li?

– No molja vi se, za 15 godini edin antibiotik! I ne sym go sprjala, a bjah propusnala da go napravja edna vecher i vednaga mi pusnahte raport ...

– Togava ne e puskan raport, mozhesh da si proverish dosieto – prekysna me shefyt.

– Hubavo! Za antibiotika, znachi, pomnite, a che sym nagrazhdavana, njama koj da si spomni, nali, a che edin antibiotik sym go propusnala edna vecher i to beshe, zashtoto beshe mnogo nadraskana tetraskata ...

– Spri se malko, de! Togava te vikah ot kyshti, otdavna beshe, koga beshe? V momenta nikoj njama nishto sreshtu tebe, govorja ti za poslednata, cjalata kalendara godina nazad, dori za dve nazad, moga da ti se zakylna, che nishto ne ti e razglezhdano tuk, jasno li ti e?

– Dobre, sega podred – imam li njakakyv propusk ili njamam?

– CHakaj, de, sega idvash tuka s njakakvo listche, chakaj da go vidja kakvo pishe tam, da vidja kakvo pishe pyrvo.

– Prochetoh vi go veche. Dobre, pak shte vi go procheta: “Napisanoto po adres na m.s. Bojanova v raportite ot ...”

– Trjabva pyrvo da gi pogledna tija raporti. CHakaj, nedej byrza.

– Na rabota sym, zatova byrzam.

– Ti si na rabota i nie sme na rabota, da ne sme na kurort!

– Hubavo, az sym v zalata, ako vi potrjavvam.

– Sled noshtna li ostavash? – s falshiva zagrizhenost me popita Skorcheva.

– Sled noshtna sym, da.

– Vizh, kakvoto i da si mislish, njamam nishto protiv tebe, ne si vyobrazjavaj ...

– Nishto ne si vyobrazjavam, davam vi samo goli fakti.

– ... njamam nishto protiv tebe, uspokoj se ...

– Uspokoj se malko, taka de, dryzh se – dobavi i shefyt.

– Ani, az sym direkten chovek , vinagi kazvam vednaga ...

– Predupredena sym, che zaradi inzh. Fonev az shte postradam!

– Gluposti! – jadosano kaza shefyt. – Toj brat mu njama postrada, che mu e brat, ta ...

– Brat mu pyk k'vo ima da postradva! – uchudih se az.

– Ti pyk k'vo iskash sega? – drypna se shefyt. – SHTE postradash, gluposti ...

– Da, mozhe i da postradam, che po njakakyv nachin sym se oplakala, zatova shte postradam. Kato ednoto nishto! – viknah az, bez da presipna, da mi se ne nadjavash.

– Gluposti! CHisti gluposti! – razvika se shefyt.

– Uspokoj se. V interes na istinata ...– krotko mi zagovori Skorcheva, no shefyt ja prekysna:

– Tuj izrechenie si go izbij ot glavata, che zaradi Forito ti shte postradash, njama takiva raboti, naprotiv ...

– Taka se govori.

– Sega, to mozhe da se govori i za mene, che sym primerno pederast, che sym pedofil, narkoman ili kakyvto i da e ili prodavam narkotici, nali ...

– Az sym se naslushala na prikazki, doc. Fonev, zatova iskam cherno na bjalo ...

– Abe chakaj da vidja raporta, be, da vidja tam kakvo tolkova pishe ... – vikna shefyt.

– Sega kak shte se razberem? Tova (listcheto) da go pribera li ili da go ostavja tuk?

– Ostavi go tuka pri mene, posle shte vidim.

– JA az da si go pribera, pyk posle mi kazhete, kato ste gotov da podpishete.

– CHakaj da vidja datite pyrvo, be, njama da ti go otkradna, ostavi go tuka, njama da mu smenja datite, ostavi go ...

– Hubavo, ako trjabva, pak shte go napisha ...

– Abe ti da ne si kriminalen inspektor, be, eto, vizh, pravja vsichko i da ne te vikam ot kyshti, dojdoh i po-rano, izvikah i zhenata chak ot Magistralovo, bez da e na rabota. Iskah da govorim malko po-spokojno, za da se objasni kak e rabotata. Govorih predvaritelno s neja, tja kaza: “Njama takava rabota”, nali taka, d-r Skorcheva?

– Da, doc. Fonev. Uspokoj se, chuvash li, Ani?

– SHTe se uspokoja samo, kogato vidja podpis. Kolko pyti govorim, nishto ne se protokolira v tova otdelenie.

– Ama ti kakvo iskash, kakvo? ZHENata kato se e oplakala, da go protokolirame li?

– Ne tova, sybraniya kato se pravjat.

– Vikash, sybraniyata da se protokolirat, koj da gi protokolira? Az li?

– Ami za kakvo imate sekretarka, be, doc. Fonev?

– Roza e v bolnichni, ne znaesh li, ma? Az li iskash da gi protokoliram?

– Ami pyk edna ot nas shte gi protokolira v kraja na kraishtata. Az rabotja tuk ot 15 godini i stignah dotam da se chuvstvam sega kato mryсно kote i da se podigravat s men.

– CHakaj sega, be, koj se podigrava s teb?

– Dva pyti se pishat raporti za men i me karikaturjat. D-r Skorcheva si pravi karikaturi ot mene!

– Ani! Njama takiva neshta!

– Nito kym tebe, nito kym nikoj njama. Kym teb njama predjaveno nishto. Moga da ti se zakylna, dve deca imam, chakaj, de, chakaj, kak da ti se zakylna?

– Iskam podpis. Az za podpisa govorja.

– CHakaj sega da vidja kak stojat neshtata, az sega otivam na raport.

– I az trjabva da vyrvja, v zalata sa pochnali veche ...

– Nikoj njama nishto protiv tebe – povtori njakolko pyti d-r Skorcheva.

– Njama, ja, az syshto njamam – potvyrdi i doc. Fonev.

– SHTe vi byda mnogo blagodarna, ako samo mi podpishete.

– Ani, az ... Ani, az – zaekna d-r Skorcheva, – az sym direkten chovek, razberi me! Kazvam vednaga i nikoga ne sym napisala raport sreshtu nikogo. Govori s Latinka, tja shte ti kazhe, kato beshe slozhila obiknoven heparin i me pita pred bolnata, mozhe li neshto da napravi, i kazva, az sega sym go napravila po navik, i az ja izvikah nastrana i j kazah: “ Po navik v kyshti se mijat tendzherite i chiniite, a tuka, kato dojde bolnijat, ne mozhe po navik”. I tja ne go prie kato zlonamerenost. Ti zashto sega ? Nedej taka.

Iskam da ti kazha, che az reagiram v momenta, njama da kazha nishto zad gyrba ti i nikoga ne sym kazvala ...

– Dobre, de – prekyasnah ja az, – ami tova v lekarskija raport?

– Lekarskija raport shte go vidish.

– Az sym go vidjala.

– Donesi go da go vidi i doc. Fonev, togava.

– Vidjal sym go i az, ne e da ne sym go vidjal, no ne moga da pomnja vsichko ..

– Ha taka! No za onja antibiotik pomnite, nali? Za 15 godini edin antibiotik i vsichki pomnjat, i imashe i raport maj.

– Pak ti povtarjam, nikakyv raport ne sym ti puskal, idi da si proverish dosieto, ako iscash. SHToto i az ne sym mrysnik i zad gyrba na horata ne gi vyrsha. Uspokoj se i stiga sme se razpravjali.

– To sega kakvo izliza? – obadi se d-r Skorcheva. – Izliza, che ti imash neshto protiv mene, ti si pusnala raport sreshtu mene. Az da mislja li, che imash neshto sreshtu mene?

– Moga li da otivam da rabotja naj-posle, dokoga naistina da se razpravjame? – netyrpelivo kazah az.

– SHToto ti si si vnushila razni neshta, zatuj ti kazvam, che si si vnushila ...

– Vnushila sym si! V syda shte se reshi mnogo lesno koj kakvo si e vnushil. Az vi kazvam, po edin nachin se govori v ezhedneviето, po drug – v syda. Tova sa kleveti! Po moj adres!

– Ne sym te ...ne sym kazala ...ne e taka ...

– Moga da sydja za kleveta. Za kleveta moga da sydja! Zatova v molja za edin podpis i da prikljuchvame veche, zashtoto sym se iznervila mnogo naposledyk, az ne sym takava, no mnogo neshta mi se strupaha.

– Dobre, kacto iscash – kaza shefyт. – Sega vyrvi, shte te izvikam ot zalata posle.

– Dobre. Dovizhdane.

Kym objad doc. Fonev me izvika ot zalata i tam, pred vratata mi vrychi edna sluzhebna belezhhica, izdadena na m.s. Aneta Bojanova v “v uverenie na tova che ot nachaloto na 2003 g. do dnes vkl. sreshtu neja ne e predlagano administrativno nakazanie, i ne e puskan raport do rykovodstvoto na bolnicata.”

– Nali tova iskashe? – ironichno me popita toj.

– Ne tochno tova, no njamam vreme sega da se razpravjam – i se obyрnah da se vryshтам pri bolnite, zashtoto rabotata ne chakashe.

– Ela pri men, kato izkljuchite bolnite, chu li? – kaza shefyт.

– Dobre – kazah az.

V obednata poživka otidoh pri shefa, za vtori pyt tozi den. Pokani me da sedna, no az predpochetoh da ostana prava. Toj sedeshe pregyrben zad bjuroto si, v profil kym men i izgledzhashe po-umoren ot obiknoveno.

– Ani, Ani-i, do gusha sym zatynal v prepiski i raporti. Ti si mislish, che mi e lesno, no ne e taka. Otvsjakyde me dyrpat. Znaesh li kolko neshto izpisvam vseki den – ej gi vizh ...

Na bjuroto pred nego imashe kupchini listi i knigi, dori na zemjata po moketa beshe razpiljana hartija.

– Ako ti kazha, che samo za otdelenieto mislja, njama da mi povjarvash, nali? Mycha se, Ani, ne rabotja, a se mycha kato greshen djavol. Kakvoto i da poiskam – vse njama pari. Do gusha mi e doshlo, da znaesh. Pone ti ne me zanimavaj s gluposti, ne si ot vchera tuka, nikoj ne te e podgonil ...

– D-r V. Fonev naistina e zaplashval za podpiskata.

– Abe, brat e, nali znaesh, kryvta voda ne stava. Ostavi go, ne mu obryshtaj vniimanie. SHTo ne ja pusnahte tazi podpiska, glavnijat chakashe, bjah mu kazal.

Otnovo mu objasnih prichinite da se vyzdyrzhim i kogato stignah dotam, che sa mozheli primerno da kazhat, che go mrazim, zashtoto e momche e ot soj, sin na izvesten profesor, dobavil s glupava gordost:

– I moj, bashta e profesor, ako iskate da znaete.

– Taka li? Koj e bashta ti? Kyde e rabotil?

Objasnih mu. Bashta mi vsyshtnost ne e bil profesor v universitet, no e kanen za universitetski prepodavatel točno s takava titla – profesor, zashtoto e doktor na naukite i nauchen sytrudnik pyrva stepen, obikolil e sveta i t.n. Seg a pensioner. Predi njakolko godini s majka mi se premestiha da zhivejat i te v Raven, da sa po-blizo do dyshterja si. Za 25 godini rabota kato sestra iz razlichni otdelenija i v razlichni gradove, nito vednyzh ne bjah pribjagvala do imeto na bashta si, nito na chicho si, nito na vujcho si i pr., nito do imenata na rodninite na myzha mi, no sega ne iztyrpjah i izvadil kartata-koz – bashta mi, profesora.

– Ama ti negova dyshterja li si bila! Mnogo sym chuval za bashta ti. Te s moja bashta sa rabotili zaedno, zaedno sa rabotili mnogo godini! Pitaj go za S. Fonev, da ti kazhe. No bashta mi pochina otdavna, predi poveche ot deset godini veche – pri tezi dumi pogledyt mu se promeni – stana mnogo choveshki i njakak si nezhen. Mozhe bi s takyv pogled v mladite si godini e razglezhdal fotografii na ljubimi systavi ili e dokosval lyskavite korici na kontrabandno vneseni plochi na “Bityls”. Predi da stane zavezhdasht, ochite

mu vse oshte blestjaha s buntarski rokarski plamycheta, no posle ugasnaha i zaprilichaha na mytno-zeleni stykleni topcheta.

– Dobre, shte go pitam – obeshtah az.

– Ako ima neshto, napravu idvaj pri men da mi kazvash. Ti si opitna sestra, njama da te uvolnim, spokojno. A za Forito ne se trevozhi, samo go dryzh pod oko, che e mnogo zavejan.

– Blagodarja. Dovizhdane, doc. Fonev.

– Dovizhdane, Ani.